

A római állandó FAO képviselő és mezőgazdasági attasé 2012/2013 évi beszámolója

A beszámoló a 2012. július 1. és 2013. június 30. közötti időszak legfontosabb eseményeit foglalja magába. A „*Szakmai alaputasítás*”-ban foglaltaknak megfelelően kiterjed az ENSZ római székhelyű nemzetközi mezőgazdasági szervezeteivel fenntartott kapcsolatokra, valamint az olasz mezőgazdaságra és a kétoldalú magyar-olasz agrárgazdasági együttműködésekre, kiegészítve a környezetvédelmi kérdésekkel.

1. Nemzetközi mezőgazdasági ENSZ szervezetek (FAO, WFP, IFAD)

A római székhelyű nemzetközi mezőgazdasági ENSZ szervezetekkel való kapcsolattartás, valamint ezek bizottsági és irányító testületi üléseire való felkészülés és az azokon való részvétel az állandó képviselő alapfeladata. Az ezekre való felkészülés fontos eleme a FAO képviselők részére rendszeresen tartott EU koordinációs egyeztetés, amely jórészt Rómában folyik. Ezeket egészítik ki a Brüsszelben tartott FAO-Agri munkacsoportülések, ahol a stratégiai, politikai kérdések kerülnek megvitatásra. Az EU egyeztető fórumain az elnökségi feladatokat a beszámolási időszakban Ciprus illetve Írország látta el.

Egy tágabb kört, Európa valamennyi tagállamát (ebbe a Szovjetunió összes utódállama is beletartozik) érintő fórum a FAO Képviselők Európai Regionális Csoportja, amelynek koordinációs megbeszélésein való részvétel szintén fontos, tekintettel arra, hogy a FAO tevékenysége Európában alapvetően az EU-n kívüli országokra koncentrálódik. Ennek a csoportnak az elnöke a beszámolási időszakban Észtország (2012. II. félév), illetve Hollandia (2013. I. félév) állandó FAO képviselője volt.

1.1 Az ENSZ Mezőgazdasági és Élelmezési Világszervezete - FAO

A három római székhelyű mezőgazdasági ENSZ szervezet közül magyar szempontból legjelentősebb a FAO-val való együttműködés.

Az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezete (FAO) és a Magyar Kormány által 2007. március 27-én kötött Megállapodás hosszabb távra meghatározza a Szervezettel való együttműködésünket. A FAO két hivatalt működtet Budapesten: a FAO Európai és Közép-Ázsiai Regionális Hivatalát (REU), és a Közös Szolgáltató Központot (KSZK).

A FAO-ban történt legfontosabb változások, melyek a 2012. januárban hivatalba lépett Graziano da Silva új főigazgató személyéhez köthetők, az alábbiak szerint foglalhatók össze:

*A tagországok, a főigazgató javaslatára, a FAO **globális célját** az éhezés enyhítése helyett, az **éhezés teljes leküzdésében** tűzték ki. A stratégiai célok számát lecsökkentették és átfogóbb, ágazatközi célokat tűztek ki a jobb „ár-érték arány” elérése érdekében.*

A FAO új stratégiai céljai a FAO Tanács 2012. decemberi ülésén kerültek jóváhagyásra. Ezek:

1. Az éhezés, az élelmezésbiztonság hiányának és az alultápláltság felszámolásához való hozzájárulás
2. A mezőgazdasági, az erdőgazdálkodási és a halászati áruk és szolgáltatások fenntartható módon való növelése
3. A vidéki szegénység csökkentése
4. Befogadóbb és hatékonyabb mezőgazdasági- és élelmiszer-rendszerek lehetővé tétele helyi, nemzeti és nemzetközi szinten egyaránt
5. A termelők fenyegetettségével és válságokkal szembeni ellenálló képességének javítása.

A szervezet **decentralizációjának** keretében folyamatban van a regionális és nemzeti irodák megerősítése. A decentralizált FAO irodák teljesítményének javítására többek között bevezették az Új Globális Erőforrás Gazdálkodási Rendszert (Global Resource Management System - GRMS), mely lehetővé teszi, hogy a FAO összes irodája és összes tevékenysége egy egységes informatikai rendszerben működjön. A GRMS kivitelezése kapcsán szóba került, hogy ennek megvalósítására több új funkciót hoznak Budapestre a KSzK-ba, melyek újabb munkahelyeket jelentenek.

A FAO főigazgató új megközelítést vezetett be a FAO munkájába, amely szerint a **munkavégzés minőségének javítása** a mindennapi tevékenységek szerves részét kell, hogy képezze, a nagyszabású, időszakos felülvizsgálati eljárások helyett.

A FAO főigazgató az év során kiemelt figyelmet fordított a FAO kulcsfontosságú partnereivel, beleértve az ENSZ szervezetekkel, regionális szervezetekkel, civil társadalommal és a magánszektornal való együttműködés megerősítésére. A 2012. decemberi FAO Tanács elfogadta a civil társadalommal való stratégiai partnerségi megállapodást, melyet hamarosan hasonló stratégiai dokumentum követ a magánszektornal való együttműködésről.

Kiemelt terület a három római székhelyű élelmezési és mezőgazdasági szervezet (FAO, IFAD, WFP) szorosabb együttműködése és a lehetséges szinergiák kihasználása. Szükséges, hogy a három szervezet még határozottabban támogassa a Világ Élelmezésbiztonsági Bizottság (CFS) munkáját és döntéseinek végrehajtását. Ezen a téren a FAO fontos szószólója a 2012. májusában elfogadott földbirtok-politika, a halászati- és erdőgazdálkodás felelős irányításáról szóló Önkéntes Irányelveknek (VGGT), népszerűsíti partnerei között és útmutatást ad azok nemzeti szinten történő alkalmazásához.

A FAO általános ajánlásait jól tükrözi a 2012. év végén kiadott Világ Élelmezésének és Mezőgazdaságának Helyzetéről szóló éves jelentés (ún. SOFA jelentés), melynek vezértémája a „Mezőgazdasági beruházások – egy jobb jövőért” volt, és amely a következő megállapításokat tartalmazza:

1. A mezőgazdaságba történő beruházás az egyik leghatékonyabb stratégia a szegénység és éhezés csökkentésére valamint a fenntarthatóság előmozdítására.

2. A mezőgazdasági beruházások legfontosabb forrásai maguk a gazdák.
3. Bármely mezőgazdasági beruházásokat ösztönző stratégia központjába a termelőket kell helyezni, de az ő befektetésük csak akkor éri el a megfelelő szintet, ha az állami szektor elősegíti a mezőgazdasági beruházásokhoz kedvező légkör megteremtését.
4. A kedvező befektetési környezet nélkülözhetetlen a mezőgazdaságba történő beruházáshoz, de számos kisbirtokos számára nem elegendő ahhoz, hogy befektethessen. Továbbá ahhoz sem elegendő, hogy a nagyméretű beruházások társadalmilag kívánatos céljainak elérését biztosítsa.
5. Kormányok és donorok különleges felelőssége a kisbirtokosok támogatása annak érdekében, hogy leküzdhessék megtakarítási és beruházási korlátaikat.
6. Kormányok, nemzetközi szervezetek, a civil társadalom és vállalati befektetőknek gondoskodniuk kell arról, hogy a nagyméretű mezőgazdasági beruházások a társadalom számára előnyösek és környezeti szempontból fenntarthatóak legyenek.
7. Szükséges, hogy kormányok és donorok korlátozott állami forrásait magas gazdasági és társadalmi megtérülést biztosító, alapvető közjavak létrehozására csatornázzák be.

A beszámoló időszak kiemelt eseménye volt a **FAO Konferencia 38. ülészaka**, mely 2013. június 15-22-én került megrendezésre. Az idei Konferencia magyar szempontból legfontosabb eredménye, hogy Magyarország 12 év után, szavazás útján, a 2013. június 22. – 2016 júniusig tartó időszakra bekerült a FAO 49 tagú Tanácsába, mely a két évente tartott Konferenciák között a FAO legfontosabb döntéshozó testülete. Az, hogy Magyarországot beválasztották a Tanácsba, alapvetően annak elismerése, hogy hazánk aktívan vesz részt a FAO munkájában. Tapasztalatom szerint jelentőséggel bírt az is, hogy a Konferencia Credential Bizottságának elnöki posztját a magyar képviselő kapta meg, akit többször a pódiumra szólítottak, hogy a Bizottság beszámolóját ismertesse. Ez a kisebb és távoli országok felé egyértelműen növelte láthatóságunkat. A fontos diplomáciai sikerhez nagyban hozzájárult a Külügyminisztériummal és a külképviseletekkel közösen folytatott, koordinált lobbitevékenység is.

A Konferencián négy tartózkodás mellett, ellen szavazat nélkül szavazták meg a tagországok a **FAO következő két évre szóló költségvetését** is. A megszavazott szint 1.028.100.000 USD. Ezt mindig az előző időszak EUR/USD átváltási aránya alapján tervezik és szavazzák meg, ami 1 EUR=1,36 USD volt (ez volt a 2012-13-as átváltási arány). A költségvetés USD és EUR összegekből tevődik össze, ennek a megosztása most 519.196.000 USD és 374.194.000 EUR. A költségvetés euró részét a 2014-15-re érvényes átváltási aránnyal (1 EUR=1,30 USD) átszámolva, végül a **1.005.648.000 USD** összeg jön ki.

A FAO-ban a beszámolási időszakban több magas szintű látogatás is volt. A Világ Élelmezésbiztonsági Bizottság (CFS) 39. ülészakán a magyar delegációt Poprády Géza, VM közigazgatási államtitkár úr vezette. A 38. Konferencián Fazekas Sándor

miniszter úr személyesen vett részt és folytatott kétoldalú tárgyalásokat Graziano da Silva-val a FAO főigazgatójával.

1.2. Világélelmezési Program - WFP

A FAO és az ENSZ által 1963-ban létrehozott Világélelmezési Program (WFP) a világ legnagyobb élelmiszersegélyező szervezete. Alapfeladata a természeti csapások és/vagy háborús konfliktusok okozta rendkívüli, szükséghelyzetekben humanitárius segítség nyújtása. A készpénz és természetbeni felajánlások összegyűjtése, az élelmiszerek beszerzése, a rászorulóknak részére való eljuttatása, szétosztása a tevékenységének legfontosabb részei.

A WFP politikája beszerzések tekintetében, az hogy „amennyiben a feltételek azonosak, a fejlődő országok élveznek elsőbbséget”. 2012 során a beszerzések 26%-a származott LDC (Least Developed Countries) és 1%-a LIC (Low-Income Countries) országokból, de összesen 77% fejlődő országokból. Az első 3 ország a következő volt: India (9,43 %), Indonézia (8,28 %), Pakisztán (6.25 %).

A fejlett országokból **2012-ben** összesen 258.746 ezer USD értékben, ezen belül **Magyarországról 1.865 ezer USD értékben vásárolt a WFP élelmiszert.** A WFP beszerzéseinek összértéke 2012-ben 1.1 milliárd USD-t tett ki.

A WFP irányító testületében, a 36 tagú Végrehajtó Bizottságban (Executive Board - EB) hazánk jelenleg nem tag, így annak munkájában megfigyelőként veszünk részt. A rotáció elvének figyelembe vételével a Kelet-Közép-Európai régiót (E-lista) jelenleg a FAO Tanácsában hozott döntés alapján Szlovákia (2014. dec. 31-ig) valamint az ECOSOC döntése alapján Csehország (2014. dec. 31-ig) és az újraválasztott Oroszország (2015. dec. 31-ig) képviseli. *Amennyiben Magyarország ismét az EB tagja kíván lenni, erre jó eséllyel pályázhat a jövő év végén megüresedő szlovák helyre, melyről a döntést a FAO Tanácsában hozzák meg a tagok (ez utóbbinak jelenleg mi is tagjai vagyunk).*

A szervezettel való kapcsolataink továbbra is jók és kiegyensúlyozottak. Együttműködéseink főbb területei: kommunikáció a WFP jobb megismertetése céljából Magyarországon, hazánk donor státuszának áttekintése és az erősítés lehetőségei.

Magyarország 2010-ig évi 65 ezer dollár összegű készpénz felajánlásával járult hozzá a WFP költségvetéséhez. Az összeg évtizedek óta változatlan volt, s míg kezdetben a kelet- és közép-európai országok sorában ez egy jelentős összegnek számított, addig ma az új EU tagországok között szinte sereghajtónak számítunk. 2011-ben végül már ez az összeg sem került befizetésre, helyette utólagosan 2012 elején 15 ezer dollárt utaltunk. A WFP-ben felajánlották, hogy lehetőség van kisebb összeg célzott felajánlására (*earmarking*) is. Hazánk azóta már többször is élt ezzel a lehetőséggel a Külügyminisztérium keretéből történő befizetések révén (pl. kenyai és szíriai projektekre). Ez által jelentősen nőtt a vizibilitásunk, hiszen például a szíriai projektbeszámolókon mindig megjelenik Magyarország is, mint donor ország.

1.3. Nemzetközi Mezőgazdasági Fejlesztési Alap - IFAD

A Nemzetközi Mezőgazdasági Fejlesztési Alap (International Fund for Agricultural Development – IFAD) az ENSZ által egy 1974-es határozat alapján 1977-ben létrehozott szakosított szervezet, amely egyúttal a fejlődő országok mezőgazdasági- és vidékfejlesztési programjait finanszírozó nemzetközi pénzüintézet. A szervezet alapvető fontosságúnak tartja az ENSZ által megfogalmazott Millenniumi Fejlesztési Célok elérését, különös tekintettel az éhezők számának 2015-ig a felére történő csökkentését.

A szervezet 2009 és 2012 között jelentősen növelte jelenlétét a fejlődő világban és 25 helyett ma már 38 országban van irodával jelen. Ez azt jelenti, hogy a projektek 90%-át tudja közvetlenül felügyelni. A jelen feltöltési időszak (2013-2015) célja, hogy 80 millió nőt és férfit emeljen ki a szegénységből.

Magyarország a kelet- és közép-európai új EU tagországok közül 2011-ben elsőként csatlakozott a szervezethez (kivételet képez Románia, amely még a hetvenes években lépett be a szervezetbe). Az IFAD tagországok (hasonlóan a WFP-hez) csoportokba ún. listákba sorolva végzik tevékenységüket. Az „A” listához a donor OECD-országok tartoznak (jelenleg 22 ország, közülük 15 EU-tagország). Hazánkat 2012-ben felvették ebbe a listába. Ez tovább erősíti a Magyarország multilaterális elkötelezettségéről kialakult kedvező képet. A „B” listát eredetileg az OPEC országok alkották, ma ebbe a csoportba 12 ország tartozik. A kezdeti időszakban ez a csoport biztosította a befizetések nagyobb hányadát, mára a hozzájárulásuk mértéke jelentősen lecsökkent. A harmadik csoport a kedvezményezett, fejlődő országokból álló „C” lista 131 taggal, amelyhez Afrika (C1), Kelet-Európa, Ázsia és Óceánia (C2), valamint Latin-Amerika és a Karib-szigetek országai (C3) tartoznak.

Az A lista országai kis létszámú - 2, 3 maximum 4 tagországból álló- csoportok (constituency) tagjaként kerülnek be az IFAD irányító testületeibe. Magyarország 3. tagként a francia-belga csoporthoz csatlakozott.

Az IFAD általános megítélése – különösen az EU tagországok körében – kedvező (hatékony és rugalmas szervezet), pozitívabb a másik két, római székhelyű mezőgazdasági ENSZ szervezethez képest. Mind a Kormányzó Tanács, mind a Végrehajtó Bizottság működését egy sajátos, összetett szavazat-rendszer jellemzi. A szavazatok száma, amellyel egy adott ország rendelkezik, egyrészt a tagsági viszonyból ered, másrészt a hozzájárulás mértékétől függ. Ezzel a rendszer jóval nagyobb beleszólást biztosít a donoroknak a szervezet döntéshozatalába, így az európai hozzájárulások növekvő mértéke miatt Európának kellően nagy súlya van az IFAD szervezeti döntéseinek meghozatalában.

A kelet- és közép-európai új EU tagországok közül e fontos szervezethez elsőként történő csatlakozás Magyarország számára politikailag mindenképpen jelentős lépést jelentett. Nagyban növelte az ország presztízsét az EU más tagországi de más kontinensek országainak szemében is. Ez megnyitotta az elvi lehetőségét annak, hogy egy decentralizációs vagy szolgáltató tevékenységet kihelyező folyamat során Budapest, mint potenciális helyszín is szóba kerüljön. Emellett számos konkrét, rövidtávú előnnyel is jár a tagság (magyar szakértők alkalmazása a szervezetnél, a projektekbe technológiai és szolgáltatói beszállítások lehetősége, stb.).

2013-ban Magyarország befizette a belépés előtti tárgyalásokon kialakult, az első időszakra szóló „szimbolikus”, százezer dolláros hozzájárulását az IFAD 9. feltöltési periódusára.

2. Az olasz mezőgazdaság helyzete, magyar-olasz mezőgazdasági kapcsolatok

2.1. Az olasz agrárpolitikai, élelmiszeripari és erdészeti miniszter és programja

Mario Catania az előző olasz agrárpolitikai, élelmiszeripari és erdészeti miniszter 2011. november 16-án tette le esküjét. Akkor az olasz mezőgazdasági minisztériumot belülről ismerő szakember került a tárca élére, Catania szakterülete az európai Közös Agrárpolitika (KAP), mely témával 1987 óta foglalkozott.

A 2013-as tavaszi választások után csak két hónappal, 2013. április 28-án alakult meg az új olasz kormány. Az Enrico Letta vezette nagykoalíciós kormányban az Agrárpolitikai, Élelmiszeripari és Erdészeti Minisztériumot Nunzia De Girolamo asszony vezeti (életrajzát lásd a mellékletben).

A miniszterváltás után is megmaradtak Olaszország korábbi prioritásai: KAP fenntartása komplex vidékpolitikai megközelítéssel, élelmiszer-biztonság, minőségi termelés, földrajzi eredetvédelem, multifunkcionalitás. Változatlanul működik az érdekegyeztetés folyamata (a tartományokkal, az agrár-érdekképviseletekkel, valamint az ágazati szakmai szervezetekkel). Új elem, hogy De Girolamo miniszter asszony látványosan fontosnak tartja az Európai Unió intézményeiben a mezőgazdasági területen kiemelt pozíciókat betöltő olaszokkal való kapcsolattartást. Erre jó példa, hogy első hivatalos találkozója még a beiktatásának hetében Paolo De Castroval az Európai Parlament Mezőgazdasági Bizottságának elnökével volt.

De Girolamo programja - egy közelmúltban tartott rendezvényen elhangzott felszólalása alapján - a következők szerint foglalható össze:

- **Olaszországnak nincs szüksége a GMO-ra.** A miniszter asszony szerint itt nem ideológiai előítéletekről van szó, hanem tényekről. Az olasz élelmiszeripari termékeket az egész világon szeretik jellegzetessége miatt, a GMO-k csődbe vinnék azt.
- **Az aktív gazdák támogatása.** Miniszter asszony meglepedését fejezte ki a KAP tárgyalások eredményeit illetően és hangsúlyozta, hogy az igazi, aktív gazdálkodókat kell segíteni, támogatni, nem pedig azokat a mezőgazdasági területen folytatott tevékenységeket, amelyeknek semmi közük a mezőgazdasághoz, mint pl. a golfpályák és repterek.
- **Az adminisztrációs terhek egyszerűsítése.** A gazdák túl sok időt és erőforrást pazarolnak el a papírmunkával. A bürokrácia csökkentésére, az intézmények karcsúsítására van szükség.
- **Az adóterhek csökkentése.** A vállalkozások fellendítése és versenyképességének javítása érdekében elengedhetetlen az adóterhek csökkentése. Miniszter asszonynak már sikerült elérni, hogy felfüggeszék a mezőgazdasági épületeket is terhelő önkormányzati ingatlan adó júniusi részletének befizetését, de ennek, a véleménye szerint igazságtalan adónak, a teljes mértékű eltörlését szeretné elérni.
- **Az olasz mezőgazdaság nemzetközi megismertetésének ösztönzése.**

2.2. Az olasz mezőgazdaság számokban

A 2010. évi 6. általános mezőgazdasági összeírás végleges adatait 2012. júliusban hozták nyilvánosságra. Az összeírás jól mutatja az elmúlt tíz évben az olasz mezőgazdaságban végbement átalakulásokat, melyeket jelentősen befolyásolt a gazdasági válság, a mezőgazdasági termékek árának változékonysága, a KAP reformok és nem utolsósorban a környezeti fenntarthatóság elvei jelentette új kihívások.

Az összeírás legfontosabb adatai azt mutatják, hogy az elmúlt tíz év alatt 32,4%-kal csökkent a mezőgazdasági vállalkozások száma, jelenleg 1.620.844 aktív vállalkozást tartanak nyilván, de 44,2%-kal nőtt az átlagos méretük, elérte a 7,9ha-t. A hasznosított mezőgazdasági területek az ország területének 42,8%-át teszik ki (12,9 millió ha), ami 2,5%-kal kevesebb mint 2000-ben. A gazdaságok kb. 99%-a családi munkaerőt alkalmaz, valamint a gazdaságok vezetőinek 30,7%-a nő. Még mindig nagyon alacsony az olasz mezőgazdasági vállalkozások informatizáltsága: kevesebb, mint 4%-uk használja az internetet a növénytermelés és állattenyésztés irányításában és az adminisztratív kötelezettségek teljesítésére. 2010-ben először mérték fel a külföldi munkaerő alkalmazását a mezőgazdaságban. Az adatok szerint az olasz mezőgazdasági vállalkozások 103ezer külföldi munkást, ami a nem családi alkalmazottak 24,8%-át, illetve az összes mezőgazdaságban dolgozók 6,4%-át jelenti. 57,7%-uk EU tagországokból érkezik, 42,3%-a EU-n kívüli országokból. A biogazdaságok száma 44.455 (az összes mezőgazdasági vállalkozások 2,7%-a). A biogazdaságok 63%-a Dél-Olaszországban található.

Az olasz mezőgazdasági termelés értéke 2011¹-ben meghaladta a 51,9 milliárd eurót, mely 6,4%-os növekedést jelent az előző évhez képest.

2011-ben tovább nőtt az olasz mezőgazdasági külkereskedelem, melynek értéke az export esetében 30,5 milliárd euró (+8,5), míg import esetében 39,5 milliárd euró (+11,5 %) volt.

Az 5 legfontosabb olasz mezőgazdasági import termék 2010-ben

	Millió euró	részesedése az összes importból
Feldolgozott hal	1.675,8	4,23
Gabona alapú liszt és takarmány	1.333,0	3,37
Fagyasztott kagyló és egyéb tengeri állatok	1.306,3	3,3
Feldolgozatlan kávé	1.240,6	3,13
Búza	1.230,0	3,11

Forrás: INEA

¹ A beszámoló készítésének idején a 2012-re vonatkozó adatok még nem álltak rendelkezésre.

Az 5 legfontosabb olasz mezőgazdasági export termék 2010-ben

	Millió euró	részesedése az összes exportból
Tésztafélék (nem tojás alapú)	1.370,3	4,49
Paradicsom konzerv	1.306,3	4,28
Eredetvédett vörös- és rosé borok (kiszertelt)	1.223,9	4,01
Kakaó alapú édességek	1.116,0	3,66
Extraszűz és szűz olívaolaj	939,9	3,08

Forrás: INEA

Az Olasz Agrárgazdasági Kutató Intézet (INEA) 2012. július 25-én kiadott tanulmánya részletesen kitér a termőföld fogyásának (beépítések, utak, városok terjeszkedése) problémájára. Az INEA azt is kiszámolta, hogy az elmúlt 10 évben elvesztett földterületen 10 millió tonna búzát lehetne megtermelni, ami már most hiányzik az olasz termelésből. Ha a trend nem változik és azonos ütemben folytatódik a termőföld veszteség, akkor ez további 10%-os búza termés kiesést fog jelenteni. A probléma komolyságát fokozza, hogy ugyanezen időszak alatt Olaszország lakossága várhatóan 5%-kal fog növekedni. Jelenleg Olaszország önellátottsági szintje néhány fontos mezőgazdasági termékből a következő:

- Durumbúza: 62,7 %
- Búza: 44,6 %
- Burgonya: 77,3%
- Hüvelyesek: 33%
- Tej: 40,5 %
- Marhahús: 60,3%
- Sertéshús: 59%

2.3. Fontosabb események, kétoldalú együttműködések

Dr. Bognár Lajos, helyettes államtitkár vezetésével 2013. február 19-én megvalósult olasz-magyar állategészségügyi tárgyaláson pont került az évek óta húzódó magyarországi vágóló export vitára. A 10 tagú olasz tárgyaló delegációt Dr. Gaetana Ferri főigazgató - Állategészségügyi és Állatgyógyászati Igazgatóság Főigazgatója vezette. Röviden Olaszországba ezentúl egységesen csak az 504/2008/EK rendelet szerinti lovakat fogadnak be vágás céljára. A tárgyalásokon részt vett még Dr. Dobó-Kiss Orsolya osztályvezető (VM ÉLFF) és Dr. Márton Lázár osztályvezető (NÉBIH) is.

A fentiekből is látszik, hogy az olasz állategészségügyi hatóságokkal, az Egészségügyi Minisztérium illetékeseivel, valamint az egyes tartományok, megyék UVAC irodáival (helyi állategészségügyi hivatalok) a munkakapcsolatunk a viszonylag nagyszámú problémás eset ellenére általában véve jó. Az élő állat és

húsfélék szállítása, kölyökkutya szabálytalan exportja, stb. témákban beérkező reklamációk intézése a Képviselő nap tevékenységének részét képezi.

2.4. Kétoldalú kereskedelem

Hosszú évek óta Olaszország a magyar export szempontjából Németország után a második helyet foglalja el. 2008-ig a kétoldalú forgalom évente 10-15 százalékos növekedést mutatott. Ez a tendencia 2008-ban megtört, majd 2009-ben kissé vissza is esett. A kétoldalú kereskedelem növekedése 2010-től annak ellenére következett be, hogy az olasz gazdaság továbbra is recessziós problémákkal küzd. A forgalom növekedése egyértelmű bizonyítéka annak, hogy az olasz cégek Magyarországot, a magyar vállalatokat természetes partnerüknek és versenyképes beszerzési forrásnak tekintik.

A mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek területén eddig még a válság sem hatott negatívan az olasz piac fogyasztására, ami ebben a szektorban vagy szinten maradt, vagy egyenesen mérsékelten növekszik. Ez a szektor várhatóan megtartja súlyát az exportban és a forint árfolyam miatt megfelelő nagyságú árualap megléte esetén még növekedést is eredményezhet.

Az importot illetően Olaszországból származik a mezőgazdasági gép importunk jelentős része, továbbá jelentős a gyümölcs (szőlő, kiwi, őszibarack) és a feldolgozott élelmiszerek (kávé, palackos bor, olíva olaj, üdítő italok, stb.) importja. Az a tendencia, hogy az élelmiszerimportunk évente hozzávetőlegesen 25 százalékkal folyamatosan nőtt, már 2010-ben megfordult.

A nagyobb hozzáadott értéket képviselő, feldolgozott termékek, élelmiszerek exportja nem növekedett a kívánt mértékben. Ezen mindenképpen célszerű lenne változtatni, s a feldolgozott, kiszerezett élelmiszerek, ezen belül is a tipikus, hagyományos magyar specialitások (libamáj, szalámi, bor, paprika, méz stb.) exportjának arányát növelni az összes agrárkivitelen belül. Ezen termékek kivitelében olasz piaci jelenlétünk az elmúlt tíz évben jelentősen visszaesett, elsősorban a tudatos agrár-külgazdasági stratégia hiánya és hazai árualap problémák miatt.

Irodánkat időnként megkeresik magyar mezőgazdasági cégek, akik olasz export lehetőségek iránt érdeklődnek. Ezeket a megkereséseket minden esetben megosztottuk a kereskedelmi kirendeltségeinkkel.

3. Összegző észrevételek, javaslatok

1. A FAO-val aláírt Megállapodásban foglalt, még nem teljesített kötelezettségek (Letéti Alapok, Partnerségi Keret megállapodás,) pontos és következetes végrehajtása alapvető fontosságú. Politikai hozadékként tovább erősíti hazánk hitelességét és elősegíti a hosszabb távú gazdasági előnyök érvényesülését.
2. Rendkívüli, stratégiai jelentőségű lenne agrárexportunk szerkezetének a sok hozzáadott értéket tartalmazó feldolgozott termékek, magyar specialitások felé való átalakítása. A megkeresések megválaszolásában hatékonyan segítene egy adatbázis létrehozása.
3. Olaszországot (az agrárexportunkban elfoglalt vezető pozíciója miatt is) javaslom kiemelt piacként kezelni, és figyelembe venni az AMC és egyéb külpiaci promóciós források szétosztásakor.
4. IFAD-hoz való csatlakozásunk előnyeinek kihasználásához rendkívül fontos, hogy egy magas szintű látogatást készítsünk elő egy IFAD szakértői csoport meghívásával.
5. Amennyiben Magyarország ismét a WFP EB tagja kíván lenni, erre jó eséllyel pályázhat a 2014 végén megüresedő szlovák helyre, melyről a döntést a FAO Tanácsában hozzák meg a tagok (ez utóbbinak jelenleg mi is tagjai vagyunk). Erre időben fel kell készülni és meg kell kezdeni a háttértárgyalásokat a D lista tagjaival.

Róma, 2013. július 17.

Készítette: Dr. Hamar Balázs mezőgazdasági attasé, Magyarország állandó képviselője az ENSZ római székhelyű mezőgazdasági és élelmezési szervezeteiben.

Melléklet:

Nunzia De Girolamo olasz agrárpolitikai, élelmiszeripari és erdészeti miniszter
életrajza

Nunzia De Girolamo 1975. október 10-én Beneventóban (Nápoly szomszédos megyéjében) született.

A római Sapienza Egyetemen szerzett jogi diplomát. A diploma megszerzése után praktizáló ügyvédként kezdete meg jogi karrierjét. Szakterülete a polgári jog, a munkajog, kereskedelmi jog és a bankszektor volt.

A politikában 2007-ben kezdett el aktívan részt venni, amikor kinevezték a Forza Italia (Berlusconi által alapított jobb-közép párt) beneventoi ifjúsági szervezete megalapításra létrehozott bizottság koordinátorának.

2008-ban a PdL (a Forza Italia, Berlusconi által vezetett utódpártja) listáján került be az olasz parlamentbe.

„Egy olyan vidékről származom, ahol a mezőgazdasági termelés rendkívül fontos. A családomnak is paraszti gyökerei vannak, amire nagyon büszke vagyok.” - mondta De Girolamo miniszter asszony, amikor átvette a tárca irányítását Catania távozó minisztertől, akivel azonnal áttekintették a tárcát érintő legfontosabb teendőket. Nyilatkozataiban De Girolamo többször hangsúlyozta: azzal, hogy ő lett a mezőgazdasági miniszter, egy nagy álma valósult meg. Ő mezőgazdasági miniszter és nem más szeretett volna lenni. Többször elmondja azt is, hogy Olaszországban sokszor hátránynak számít az, hogy ő fiatal, nő és délről származik, pedig ezeket előnyként kellene értékelni.

Az új miniszter asszony 2011-ben kötött házasságot Francesco Boccia-val a Demokrata Párt (balközép párt) parlamenti képviselőjével. Egy kislány édesanyja.